

Arie van der Graafs levenslange betrokkenheid bij de Zwammerdamschepen

Het zal eind maart 1974 zijn geweest dat mijn vader mij vroeg: “Heb je zin om mee te gaan naar het Romeinse schip in Zwammerdam?”

Het toenmalige Alphens Dagblad had een boottocht met rondleiding naar Zwammerdam georganiseerd in samenwerking met Avifauna. Op de foto lees ik de flyer die het dagblad ons had gegeven over de Romeinse geschiedenis van Zwammerdam. Gezien op de rug kijkt mijn vader naar buiten.

Hunebedden bezoeken

Mijn vader was altijd al geïnteresseerd in archeologie. In 1963 gingen we met de hele familie 3 weken op vakantie naar Borger in Drenthe. Mijn vader vond dat mijn broer en ik de

hunebedden moesten zien. Weken voor de vakantie had mijn vader in de bibliotheek een boek over de Hunebedden in Nederland geleend wat geschreven was door professor van Giffen. Hij is degene die de hunebedden een nummer heeft gegeven. Op de foto staan mijn broer en ik de grondlagen aan te wijzen. Mijn vader zocht uit waar ze stonden en daar gingen we, iedere dag een ander hunebed.

Exota

1963 was volgens mij een warme zomer dus 1 anekdote wil ik u niet onthouden.

Natuurlijk kregen we onderweg weleens een ijsje maar mijn vader besloot op een middag in een kruidenierswinkel een fles frisdrank te kopen: Exota (rood). Hij deed de fles onder zijn snelbinder en op een rustige plek in het bos stopten we voor een bekertje frisdrank. Mijn vader draaide de dop los en hetzelfde moment spoot de limonade met kracht eruit! Wij allemaal onder de rode Exota!

Mijn eerste blik op het Romeinse schip

Terug naar het Zwammerdamschip. We scheepten ons in op de rondvaartboot van Avifauna aan de Hoorn in Alphen a/d Rijn. Aangekomen bij Zwammerdam liepen we via een geïmproviseerde loopplank naar het terrein van de Hooge Burch naar de opgraving. En daar lag het Romeinse schip, nou ja schip: we zagen in een werkput met een stalen damwand rondom, houten planken en een zijwand van een schip.

Dhr. Beunder - amateur archeoloog uit Bodegraven - gaf ons uitleg. Hij vertelde dat dit het 4^e schip was dat hier op dit terrein gevonden was. En dat dit een eikenhouten Romeins vrachtschip is geweest van 34 meter lang en 4,40 meter breed. Het lag nogal diep weg: 6 meter onder het maaiveld en dus diep in het grondwater en heel schuin met in 1 zijkant naar boven.

Omdat de vondst van groot belang was moest er een oplossing komen om het schip nader te onderzoeken en uit de grond te halen. Er werd besloten een stalen damwand om het schip te plaatsen en dan het grondwater weg te pompen. Maar ja, wie gaat dat betalen? Dhr. Beunder vertelde dat er nationale actie op touw is gezet om het schip te redden. Door steun van de pers, radio en televisie was er veel belangstelling van het Nederlandse volk en werd 250.000 gulden opgehaald. Crowdfunding heet dat tegenwoordig.

Zo op de foto te zien was er behoorlijk veel belangstelling. Veel mensen hadden hun fototoestel bij de hand en schoten hun plaatjes. Mijn vader ook maar die foto's heb ik niet meer kunnen vinden. Kinderen waren ondertussen aan het scheppen in de zandbergen rond de opgraving op zoek naar een potscherf of een muntje.

NIGVM PVLLVM nu

Dit was mijn eerste kennismaking met het Romeinse verleden en het smaakte naar meer. Ik ben vanaf de oprichting lid van Het Genootschap NIGVM PVLLVM. Wij verzorgen rondleidingen over het oorspronkelijke opgravingsterrein en de tentoonstelling in bezoekerscentrum [NIGVM PVLLVM](#) in Zwammerdam.

Arie van der Graaf